

ријим писаним изворима у пеништву човечанства, епом о Гилгамешу. Већ у њему су положена начела економије, однос производње и потрошње. Такође, у Старом и Новом Завету и у списима класичне философије налази Седлачек примере о дубоком егзистенцијалном преплету економије и осталих сфера живота. У Старом Завету открива аутор прве конјунктурне циклусе – у сну фараона које приповеда Јосиф – он је сањао о седам дебелих и седам мршавих крава. Јосиф тумачи овај сан као упозорење од суше, те диктира фараону план о штедњи и залихама да би се предстојећа седмогодишња глад преживела.

Парафразама Јосифових снова Седлачек жели да упути на ризичне конструкције савремених привредних система. Никако се не задуживати,

већ одлучно ка систему „дебелих“ и „мршавих“ крава односно залихама летина као Јосиф Египћанин.

Седлачекова књига је фацинирајући *parcours* кроз свет економије – од епа о Гилгамешу, преко Старог и Новог Завета и Адама Смита до Волстрита и привредне кризе која глобално потреса човечанство. За аутора је човек не само рационални *homo oeconomicus*, већ и емоционално устројени *homo narrans*, који свет (са)ствара, тиме што о њему приповеда. Седлачек нам је виртуозно испрео напети лук комплексних питања кроз историју идеја и културну историју економије.

За ову књигу је аутор добио угледну награду „Deutschen Wirtschaftsbuchpreis 2012“.

Прошођакон Зоран Андрић

Vjačeslav I. Ivanov:

Dionysos und die vordionysischen Kulte

Hrsg. v. Michael Wachtel u. Christian Wildberg
Mohr Siebeck, Tübingen 2012.

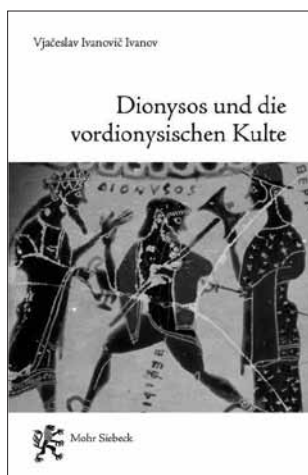
XLVIII + 416 стр. ; 22 cm

ISBN: 978-3-16-150208-8

Вјачеслав Иванов и његова књига о Дионису

– Вјачеслав Иванович Иванов: „Дионис и преддиониски култови“ –

Рођени Московљанин десетогодишњак у Берлин – да Вјачеслав Иванович Иванов припреми своју дисертацију (1866–1949) дошао је као два- код историчара и епиграфи-

чара Отоа Хиршфелда и код Теодора Момзена, најзначајнијег историчара древне историје и добитника Нобелове награде за књижевност 1902. г. Доцније ће

Иванов, са недовршеном дисертацијом, преко академских епизода у Паризу и Риму, окренути леђа академској каријери. Иванов је био *spiritus rector* руског симболизма и један од најутуцајнијих руских песника и филозофа културе свога времена.

Написане на руском, ове студије о Дионису требало је да се појаве још тридесетих година прошлог века. Сада их је угледни немачки издавач Mohr Siebeck објавио у Тибингену, под насловом *Dionysos und die vordionysischen Kulte* (Hrsg. v. Michael Wachtel u. Christian Wildberg; Mohr Siebeck, Tübingen 2012).

Реч је о јединственом делу у коме Ивановљево вишеструко познавање историје грчке религије – са гледишта песника, истраживача митова, филозофа, религиозног писца и научника – досеже своју зрелост.

У њему Иванов са ерудицијом и оштроумношћу осветљава хаос оргијастичких локалних култова Грчке и доказује да култ бога Диониса има дубоке грчке корене, још пре проналаска „Linear-B табли“ са именом Диониса. Иванов при томе провлачи неочекиване линије споја са грчком поезијом, посебно са трагедијом, и раним хришћанством.

Аутор је умро пре но што је стигао да доврши ово дело за које су се помно интересовали филозоф Мартин Бубер и класични филолог Морис Баура, а које је требало да буде објављено још пре 60 година. Тако је оно – *habent libelli sua fata* – било препуштено забораву.

Први пут се објављује овај изузетно значајан прилог историји грчке религије, који се може поредити са радовима корифеја ове дисциплине у 20. веку као што су Erwin Rohde, Jane Harrison, Rudolf Otto и Karl Kerényi – прилог који сасвим извесно заслужује пажњу и српске теолошке интелигенције.

Прошођакон Зоран Андрић